

بسازند از بهر آن نامدار
سزاوار فردوسی آرامگاه
برسر فرازان و گردن کشان
بدوزنده شد روزگار کهنه
زناراستی دل ندارد بربیش
فرازنه افسر و گاه را
که شدزندۀ فردوسی از پهلوی
به گیتی چو مهر فروزنده شد
هم از پهلوی کشور آباد باد

بفرمود تا دخمه شاهوار
خجته یکی کاخ با دستگاه
که تاجاودان زو بعائد نشان
چنان کو برافراشت کاخ سخن
هران گوجوانمردیش هست کیش
سزد گر سیاشه کند شاه را
بدین مشده باید بی اندۀ بوی
بدانسان که ایران بدوزنده شد
روانش بدیگر جهان شاد باد

نقل از جریده شریفه شفق سرخ

مخزن الاسرار نظامی

همانگونه که در آسمان ادب ما خمسه حکیم نظامی مثل خورشید میدرخشد میان این پنج منبع نور مخزن الاسرار فروغی خاص دارد. چه آنکه نظامی در این گنجینه معانی کمال صورت و جمال معنی را توانم نموده و اثری جاودانی برای زبان فارسی بوجود آورده است. بیان معانی بلند ولطیف خاصه وقتی دارای دقائق عرفان و حکمت باشد بزبان شعر کارآسانی نیست خاصه وقتی شاعر بخواهد تمام نکات فنی شعر را رعایت نماید بطوریکه اثر او از لحاظ فن شعر شاهگاری بزرگ بشود. نظامی در مخزن الاسرار به نیروی قریحه ارجمند و کمال استادی که در فن شعر داشته توانته این دو کار مهم و بزرگ را در نهایت اتفاق و استحکام با اجام بر ساند خاصه وقتی فقط از سرچشم روح خویش مدهم شده و دست تقلید و عاریت پیش این و آن دراز تموده باشد که این نکته مخصوصاً نظامی را از نوابغ

بزرگ سخن بشمار آورده است.

نظامی خود متوجه این حقیقت شده و دانسته چه که شاهکار بدیعی ابداع نموده و از نیرو در مقام و مرتبت آن درهاین مخزن الاسرار می فرماید :

عاریت کس نبذر فته ام	شعبدۀ تازه بر انگیختم
هیکلی از قالب نو ریختم	صبح دمی چند ادب آموختم
پرده سحر سحری دوختم	مايه درویشی و شاهی دراو
مخزن اسرار الهی دراو	بر شکر او نشسته مگس
نی مگس او شکر آلود کس	نوح درین بحر سپر بفکند
حضر درین چشم مسبو بشکند	

و در خسرو و شیرین آنجا^۹ می گوید چون طبع مردم بافسانه مایل بود بنظم این کتاب پرداختم وقتی می خواهد پایه ساخته ای و سختگوئی خود را بر ساند باین اثر جاویدان خود تمثیل می جوید و از روی میاهات می گوید :

مرا چون مخزن الاسرار گنجی

خلاصه این کتاب گنجینه ایست از پندواندرز و مشحون است از حقایق اخلاقی و باید تمام جوانان ما آن را حرز جان نمایند چون مهمترین ملکات فاضله که بزر گترین درس های اخلاقی را می دهد در اینجا با بهترین زبان ویان بدستیاری بزر گترین استاد بر شته نظم کشیده شده است. ملاحظه کنید وقتی می خواهد فکر کار کرد و دست نیاز بیش این و آن دراز نکردن را در دماغ و روح جوانان قهود و رسخی تمام بدهد از زبان پیر خشت زن می فرماید :

جوان و پیر خشت زن

در طرف شام یکی پیر بود	چون پری از خاق طرف گیر بود
پیرهن خود زگی بافتی	خشت زدی روزی از آن بافتی

در لحد آن خشت سپر ساختند

گرچه گله کرد عذابش بود

کار فزایش در افزود کار

گاه و گل این پیشه خربند گست

گز تو ندارند یکی نان در بین

خشت نو از قالب دیگر بزف

در گل و آبی چه تصرف کنی

کار جوانان بجوانان گذار

در گذر از کار و کرانی مکن

بارکشی کار اسیران بود

قانکشیم پیش تو یکروز دست

دستکشی میخورم از دست رنج

گرنه چنین است حلال مکن

گریان گریان بگذشت از برش

در گلزار ایران آنجاک بتفصیل از شرح حال حکیم نظامی سخن رانده

شده مخصوصاً اهمیت وعظمت این اثر نهیں و جاؤدانی حکیم را گوشزد نموده ایم

و اینک جای بسی خرسندی است که آقای وحید دستگردی که خدمات ذی قیمت

ایشان بعال ادب فراموش نشدنی است همت بتصحیح و توضیح اشعار این کتاب

گماشته و مخزن الاسرار را در یک جلد باطبع بسیار مرغوب و کاغذ اعلا و چهار

گراور زیبا بدوسداران علم و ادب تقدیم داشته اند.

این کتاب در نتیجه صرف وقت زیاد و مقابله با سی نسخه تصحیح شده و مصحح

در آن موضوع می گوید :

تیغ زنان چون سپر انداختند

هر که جز آن خشت قابش نبود

بیر یکی روز در این کار و بار

کاین چه زبونی و چه افکند گست

خیز و مزن بر سپر خالک آخ

قالب این خشت در آتش فکن

چند کلوخی بتکلف کنی

خویشن از جمله بیران شهار

بیر بد و گفت جوانی مکن

(۱) خشت زنی پیشه بیران بود

دست بدیم پیشه کشیدم که هست

(۲) دستکش کس نیم از بهر گنج

از بی این رزق و بالم مکن

از سخن بیر ملامت گرش

« توفیق مادر تصحیح و تشریح کامل این دیوان نتیجه مطالعه عمیق‌چندین «الله و مقابله باسی نسخه کهن‌سال موخر خ هفت‌صد تاهز اور وصد هجری است که از آن‌جهله بیست و پنج مخصوص کتابخانه ارمغان و پنج عدد عاریت از دوستان است» و کلمه یا حرفي بدوق و سلیقه خود کم ویش نکرده‌ایم هرچه هست مستخرج «ازین‌سی نسخه است و پس از ختم کتاب برای بستن زبان نگوهش مدعيان کج ذوق» شاید بتوانیم در کتابخانه معارف تمام نسخ را بدسترس عموم بگذاریم «برای اینکه حواتدگان بداتند اشعار چگونه تصحیح و تشریح شده قسمتی از مقالات هفت‌تمرا که در فضیلت آدمی بر سایر حیوانات است با تشریحی که شده عیناً نقل می‌کنیم :

چون تو همانی شرف کار باش

ای بن‌هیان بر چو فلك نازین ناز کشت هم فلك و هم زمین
نازین بودن آدمی بسب تشریف (اقد خاقنا الانان فی احسن تقویم)
است و نازکشی فلك و زمین آنستکه همه برای انسان کار می‌کنند .

کار تو ز انجا که خبر داشتی بر تراز آن شد که تو پنداشتی
ایعنی بسب صاحب خبر و عالم (وعلم آدم الاسماء بودن مقام تو از آن‌جهه تصور
گرده بسی بالاتر است) بر تال جامع علوم انسانی

اول از آن دایه که پروردۀ شیر نخورده گه شکر خورده
یعنی از بستان دایه ازل که بروزنه اول تست بجای شیر شکر خورده
زیرا افاضه وجود بر تو ازاو شده و شکر وجود خیر محض است .

نیکوئی افزون‌تر ازین چون بود
کنسر آن خامه که خاریده اند
غفر نگاریت نگاریده اند
گوهر تن بر لمرت بسته اند

یعنی باید خیر و نیکوئی تو بسبب این پرورش بسیار باشد و کدام نیکوئی در حق توازین بالاتر است که خامه ازل هش ترا بدین زیبائی نگاشته و دلت را بر شه جان و کمرت را بگوهر تن آراسته
 به که ضعیفی که در این مرغزار آهی فربه ندود با نزار
 جانورانی که غلام تو اند مرغ علف خواره دام تو اند
 یعنی بهتر آنست که در مرغزار عالم ضعیف ولاغر باشی تازآهوان دیگر
 در پویه راه حقیقت باز پس نمانی
 چون توهمندی، شرف کارباش کم خور و کم گوی و کم آزار باش
 هر که تو بینی زپید و سیاه برس کاریست در این کارگاه
 خلاصه آقای وحید در تصحیح و تشریح این کنجینه ادب و حکمت رنج فراوان
 برده و تا آنجا که در وسیع ایشان بوده کوشیده اند که این خدمت مهم ادبی را بنحو
 کامل انجام بدهند.

چون طبع و تشریح این کتاب با این اسلوب ظریف سابقه نداشته آقای وحید را با این خدمت ادبی نبریک می گوئیم و امیدواریم با حرارت و عشق بادب این خدمت را ادامه بدهند تا کتابهای دیگر نظامی با این شیوه از یور طبع آراسته گردد و یقین داریم اهل ادب و خداوندان ذوق در تحصیل این کتاب بربکدیگر سبقت خواهند جست.

تمنی تصحیح

در صفحه ۶۲۸ همین شماره سطر ۱۳ نام - قاضی حمید الدین غلط و صحیح آن - علی بن حسن باخرزی - است.